

2025. november

XIII. évfolyam XI. szám

BICSKEI ÚJSÁG

Közéleti havilap

E HAVI SZÁMUNKBÓL

Október 23-i ünnepség.....4-5.

Éjszaka a könyvtárban..... 11.

Női szűrőnap Bicskén.....18.

Szanyi Bettina népdalénekes Japánban.... 20-21.

SZÍVÜKBEN A SZABADSÁG ESZMÉNYÉVEL HALTAK HŐSI HALÁLT

Október 6-a a nemzeti gyász napja. Ezen a napon a város közössége fejet hajtott az 1849-ben Aradon kivégzett 13 honvédtábornok és azok emléke előtt, akik a szabadságért, a függetlenségért életüket adták.

A megemlékezésen a Vajda János Technikum igazgatója, Gyuricza Zsuzsanna mondott beszédet. Elsőként arról beszélt, hogy október 6-a mit üzen a mai fiataloknak és miért fontos, hogy ne felejtsük el a közel 200 évvel ezelőtti megtorlást. Mint mondta, látni kell, mit jelent a szabadság és önrendelkezés értéke, hűség az elvekhez és a közösséghez, az összetartozás és nemzeti identitás, valamint a becsület és erkölcsi tartás. Úgy vélte, ezen értékek mentén érdemes élnie az életét minden mai fiatalnak.

Az intézményvezető rámutatott, hogy a történelemlékönyvek lapjain ott sorakoznak az aradi hősök nevei: Aulich Lajos, Damjanich János, Dessewffy Arisztid, Kiss Ernő, Knézich Károly, Láhner György, Lázár Vilmos, Leiningen-Westerburg Károly, Nagysándor József, Poeltenberg Ernő, Schweidel József, Török Ignác, Vécsey Károly, illetve az ugyanezen a napon Pesten kivégzett Gróf Batthyány Lajos.

- A magyar szabadságharc hősei, akik egyenruhában, karddal vagy tábornoki rangban, de mindenekelőtt szívükben a szabadság eszményével indultak a küzdelembe. Nem lehet azonban teljes a kép, ha csak a csatatereket, a haditanácsokat és a börtöncellákat idézzük fel. A szabadságért vívott harc nemcsak a férfiaké volt — hanem azoké a bátor asszonyoké is, akik mellettük álltak, vagy haláluk után is tovább vitték a reményt.

A forradalom és szabadságharc évei nemcsak a férfiakat állították próbatétel elé. A feleségek, menyasszonyok, anyák és lányok sorsa is tragikusan összefonódott a történelemmel. Ők nem a fegyverek zajában, hanem a csendben, a gyászban, a megmaradásban mutattak fantasztikus erőt – hangsúlyozta Gyuricza Zsuzsanna.

Az igazgató kiemelte: ezek az asszonyok és lányok azt üzenik, hogy a magyar szabadság nem csak a fegyverrel harcolók dicsősége, hanem a kitartó nőké is, akik a jövőt építették a romokon. Az aradi vértanúk özvegyei és hozzátartozói voltak

azok, akik a legsötétebb időkben sem engedték, hogy a szabadságharc emléke elvesszen – fűzte hozzá.

- Gyászmiséket szerveztek, titokban ápolták a hősök emlékét, emlékhelyeket őriztek, gyermekeiket hazaszeretetre, méltóságra, kitartásra nevelték. Ők mutatták meg, hogy a szabadságért folytatott küzdelem nem ér véget a bitófa alatt vagy a golyó általi halállal. A szabadság itt él tovább velünk, a mi életünkben, amíg van, aki emlékezik – zárta gondolatait Gyuricza Zsuzsanna.

A folytatásban a Vajda János Technikum diákjai idézték meg a megtorlás időszakát, a gyásznaphoz illő műsorukat nagy tapsban részesítette az emlékező közönség. A megemlékezést koszorúzás zárta a Kossuth téri 48-as kopjafánál, ahol a városvezetés mellett Tessely Zoltán országgyűlési képviselő, az önkormányzati képviselők, valamint a városi intézmények vezetői helyezték el az emlékezés virágait.

BÁLINT ISTVÁNNÉ
polgármester

Nyakunkon a tél

Bár az időjárás már nem a legszebb arcát mutatja, a reggelek és esték kifejezetten hidegek, napközben többnyire még élvezhetjük a napsütést. Ez aztán lehetőséget nyújt arra, hogy az önkormányzat támogatásával több utca aszfaltozására kerüljön sor, járdaépítés-és javítás történjen város szerte. Igyekszünk anyagi lehetőségeinkhez mértén építeni, szépíteni Bicskét, hiszen ez a feladatunk. Ezért dolgozunk nap mint nap.

Közeleg az Advent időszaka, és ahogyan már hosszú évek óta, most is meghirdettük az adomány gyűjtést. Az ugyanis, hogy segítsük a rászoruló családokat, hogy szebbé varázsoljuk számukra a karácsonyt, legalább annyira fontos, mint a város fejlődése. Dobozok helyett idén inkább anyagi támogatást várunk, december harmadikáig tart a gyűjtés, és ezután állítjuk össze a csomagokat, ahogyan azt évről évre tesszük. Összefogásból mindig jelesre vizsgál Bicske, és ez egy olyan közös ügy, amely az emberségről, odafigyelésről, szeretetről szól.

Ezzel együtt persze már készül a karácsonyi dekoráció, ünnepi díszekbe öltözik a város. Az év egyik legszebb időszaka vár most ránk, amikor megállunk egy pillanatra, kicsit elengedjük a napi gondokat és lélekben is felvértezzük magunkat a szeretet erejével.

Mindenkinek békés adventi készülődést kívánok!

1956. OKTÓBER 23-A A XX. SZÁZADI TÖRTÉNELMÜNK LEGDICSŐBB NAPJA

Méltóságteljes ünnepségen idézték fel az 1956-os forradalom és szabadságharc történeteit, annak bicskei eseményeit október 23-án, a Petőfi Művelődési Központban.

Az ünnepi beszédet Bálint Istvánné polgármester mondta. Hangsúlyozta, hogy október 23-a a forradalom születésnapja, azé a forradalomé, amely az 1990-es fordulat alapja volt. Azóta is sokan próbálják '56 aktualizált üzenetét eljuttatni a magyarokhoz – tette hozzá.

- Nem kell aktualizálni. Beszélni kell egymással. Párbeszédet igényel a társadalom, párbeszédet igényel Bicske. Ahogy 1956 októberében Magyarországon és Bicskén is semmi mást nem akartak, csak azt, hogy hallják meg a hangjukat. A hatalom reagált: válasz nélkül lőttek. 1956. október 23-án a magyarság - szerte az országban éppen úgy, mint Bicskén - semmi mást nem akart, csak párbeszédet a hatalommal. A város hősei - Kutrik József, Vértes Vilmos, dr. Tóth Géza, Kornély Ferenc, Tóth Géza, Börcs Jenő, Andrási László, Weidinger László, Onestyák László - és a bicskeiek egyaránt. Hogy elmondhassák: ők miként érzik életüket, miben igényelnek változtatást. Jelezni próbáltak. Erre géppuskar lett a válasz. És 69 évvel ezelőtt a géppuskára

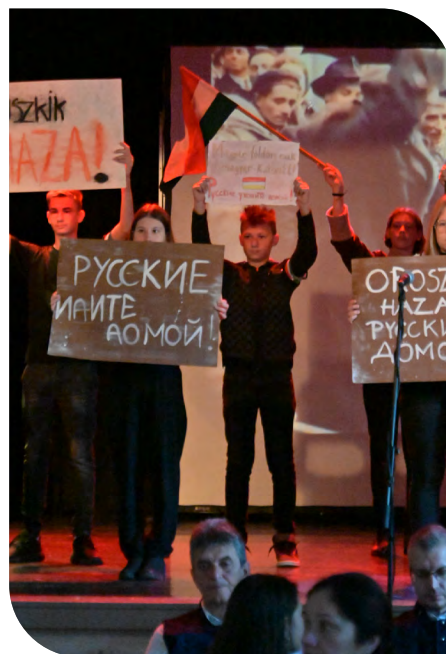

válaszolt Molotov-koktéllal, pisztolylövéssel, utcaködobálással a megalázott polgár. A párbeszéd elutasítása a legnagyobb felelőtlenség bármilyen hatalom részéről – emelte ki a városvezető.

Bálint Istvánné szerint a rákosista, kádári kommunista érában sportot űztek a népakarat kigúnyolásából. Idősebbek személyesen, a fiatalabbak elmesélésekből, olvasmányélményekből emlékezhetnek padlássöprések, az „üzemi hangulatjelentések” országára. Látszat párbeszéd volt, a hatalom kinevette dolgozóit, lakóit.

- 1956. október 23-a a XX. századi történelmünk legdicsőbb napja. Olyan egységfrontot azóta sem alkotott a magyar. A félrevezetettek mondják csak azt, hogy lincselésre, vérbosszúra esküdött az akkori ifjúság - pedig nem. A rendszer megújítását akarta: diktatúra nélküli, félelemmentes életet, szabadságot akart. Helyette ígéreteket, szöszegést és szovjet tankokat kapott. És kegyetlen megtorlást! Ne feledjük, Haynau egy másfél éves forradalom és szabadságharc után küldte bitóra XIX. századi mártírjainkat. Kádár 12 nap után - és többet, mint Haynau. A fiatalembereknek megvárva, míg nagykorúak lesznek: akkor akasztották őket. Ez lenne a szabadság? Kádáréknak ez volt. És ebből, a hullahegyek némított országából már könnyű volt a legvidámabb barakkot faragni. Merészelt itt valaki „nem vidámnak lenni”?

Merészelt itt valaki 1956 őszeről beszélni? Az „eseményekről”? Merészelt itt valaki ellentmondani a hivatalos történészeknek, Hollós Ervinnek, Ormos Máriának, vagy éppen Berecz Jánosnak? Merészeltünk október 23-án gyertyát gyújtani hozzátartozóink emlékére 1989 előtt? Nem mertünk. És nem azért, mert gyávák lettünk volna, hanem azért, mert erre az egész léggömbhazugságra épült az a rendszer, amelyben meg kellett magunkat találnunk – hangoztatta a polgármester.

Bálint Istvánné leszögezte: a ma emberének felelőssége abban áll, hogy a megszerzett szabadsággal élni tudjon és ne visszaélni vele. Mert a szabadság nem velünk születik; az nem adottság, hanem törekény érték, amelyre vigyázunk kell, nap mint nap. Vigyázni, hogy

ne herdáljuk el azt a bizalmat, amelyet attól a magyar néptől kaptunk, amely 1956 óta várt rá.

A folytatásban a Szent László Általános Iskola 8.osztályos diákjai emlékműsorokkal idézték fel '56 szellemiségét. Köszönet érte a tanulóknak, és felkészítő tanáruknak, Dr. Törökné Kárpáti Dorotyának.

Az ünnepség az Emlékezés Virágánál zárult, ahol az 1956-os forradalom és szabadságharc hőseinek emlékére koszorút helyeztek el a politikai pártok képviselői, Tessely Zoltán országgyűlési képviselő, valamint a városi intézmények vezetői.

A városi ünnepség mindig alkalom arra is, hogy elismeréseket adjanak át az arra érdemeseknek. Bálint Istvánné polgármester ezúttal két díjat adott át.

Polgármesteri elismerésben részesült Kiss Irén „Ike”, akinek kerámiái évtizedek óta formálják Bicske arcát és lelkét.

Kiss Irén „Ike” kerámiáival már több bicskei, sőt a városunk határán túli családhoz, intézményhez is beköltözött. Folyamatosan megajándékoz bennünket az igényességével a kiváló ízlésével, a remek színhasználattal, a motívumok odaillő megjelenítésével. A városi rendezvények különféle díjai vagy a legifjabb bicskei polgárok megérkezésének falevél szimbólumai jónéhány kedves élményt szereznek már a településen élőknek évek, mi több évtizedek óta.

Köszönjük szépen az eddigi tömérdek alkotást, amivel „Ike” megajándékozott bennünket. Mi mindig csak a végeredményt láttuk, ám az bizonyos, hogy kellő munkaóra van minden egyes darab mögött, addig, amíg csillogó, színes, mázas, kiégetett formában már a kezünkben tarthatjuk. Néhány szerencsés gyermek az évek alatt beleláthatott ebbe vagy egyéb alkotói munkafolyamatba a kézműves táborok idején is. Ike fáradhatatlansága köszönetre méltó, rászolgált az oklevélre.

Szintén Polgármesteri elismerésben részesült a Bicske Városi Óvoda Kakas Tagóvodájának kollektívája (Járfás Judit tagóvoda vezető, Barta Andrea, Berecz Tünde, Dobos Ilona, Szarka Istvánné, Nádiné Bachmajer Tímea, Némethné Gloszauer Mónika, Facsar-Veszeczky Andrea, Palusek Fanny), akiknek helytállásuk és emberiségük tiszteletre méltó példát állít.

2025. október 16-án Bicskén, a Kakas Óvoda melletti utcában tüzesethez riasztották a Bicskei Tűzoltóság tagjait. A helyszínre érkezve azt tapasztalták, hogy a lakóházban keletkezett tűz gyorsan terjedt, és az ott élő idős pár élete közvetlen veszélyben volt. A tragédia azonban nem követelt emberéletet – köszönhetően a Kakas Tagóvoda óvónőinek példás helytállásának. Ők

voltak azok, akik a vészhelyzetet észlelve azonnal a segítségére siettek az idős párnak, és lélekjelenlétükkel, bátor cselekedetükkel hozzájárultak ahhoz, hogy az idős hölgy biztonságban elhagyhassa az épületet még a tűzoltóegységek kiérkezése előtt. Bár a ház a tűz következtében lakhatatlanná vált, az óvónők gyors és önzetlen beavatkozásának köszönhetően az idős pár sértetlenül megmenekült. Cselekedetük méltó példája annak, hogy az igazi hősök köztünk élnek.

Szintén hősieen helytállt a tüzeset során Buzár Dávid és Buzár László, ők azonban az ünnepségen nem tudtak jelen lenni. Számukra az elismeréseket a későbbiekben adják át.

Bicske Város Önkormányzat képviselő-testülete november 5-én rendes, nyilvános ülést tartott a Városházán.

A képviselők elfogadták a Bicskei Rendőrkapitányság 2024. évi tevékenységéről, illetve a Tatabányai Hivatásos Tűzoltóparancsnokság 2024. évi tűzvédelmi tevékenységéről és Bicske tűzvédelmi helyzetéről szóló beszámolóját.

Megalkották 2026. évre a köztisztviselői illetményalapról és a köztisztviselők illetménykiegészítéséről szóló rendeleteket.

Döntés született a következő két év villamos energia beszerzéséről. A 2026. évre vonatkozó ajánlat intézményi felhasználás esetében a jelenleg hatályos árnál 36,4%-os, a közvilágítási célú felhasználás esetében 27,47 %-os csökkenést jelent, és a 2027-es árak további csökkenést mutatnak. A nyertes az MVM Next Energiakereskedelmi Zrt. lett a 2026-os és 2027-es intézményi, továbbá a 2027-es közvilágítási árajánlatával, míg az E2 Hungary Energiakereskedelmi és Szolgáltató Zrt. nyert a 2026-os közvilágítási árajánlatával.

Határoztak a 2025. évi téli igazgatási szünet elrendeléséről: a Bicskei Polgármesteri Hivatal 2025. december 22. napjától 2026. január 4. napjáig zárva tart.

A képviselők elfogadták a képviselő-testület jövő évi munkatervét, valamint kitűzték az idei közmeghallgatás időpontját és helyszínét. A közmeghallgatásra november 26-án, szerdán 16.00 órakor kerül sor a Bicskei Polgármesteri Hivatal aulájában.

A testület döntött az Ady Endre utca forgalmi rendjének módosításáról is, ennek értelmében az utca legnagyobb megengedett sebességét 30 km/h sebességre csökkentették.

Elfogadták a Bicskei Egészségügyi Központ Non-profit Kft. felügyelőbizottságában történt változást: Dr. Török Péter Ádám október 6-án írásban lemondott felügyelőbizottsági tagságáról, helyére Börcs Krisztina került.

A Bicskei Gazdasági Szervezet intézményvezetője kérésének helyt adva hozzájárultak a város útjainak és járdáinak tisztítására szolgáló elektromos seprőgép beszerzéséhez.

A képviselő-testület a nemrégiben elhunyt Fenyvesi Endre iskolaigazgatót a város saját halottjának nyilvánította.

CSENDES EMLÉKEZÉS

Csendes gyertyagyújtással emlékeztek az 1956-os forradalom és szabadságharc hőseire Bicskén. A november 4-ei Nemzeti Gyásznapon az Emlékezés Virágánál idézték fel az 1956-os forradalom és szabadságharc szovjet hadsereg általi vérbe fojtását, majd az azt követő megtorlásokat. Az emlékező beszédet Szabó Bence önkormányzati képviselő mondta. A jelenlévők a megemlékezés végén mécseseket helyeztek el az emlékműnél. Mint ahogy gyertyákat gyújtottak és fejet hajtottak a bicskei temetőben is az ott nyugvó, a magyar szabadságért oly sokat harcoló bicskei hősök síremlékénél.

ÚJABB 100 MILLIÓ FORINT A BICSKEI FIATALOKNAK

Nagy sikerrel zárult tavasszal a Hátrányos helyzetű és nehéz sorsú emberekért Közalapítvány és Bicske Város Önkormányzatának szervezésében, valamint Mészáros Lőrinc, a Mészáros Csoport tulajdonosának támogatásával megvalósult otthon-támogatási, korszerűsítési pályázat.

Akkor 100 millió forintot osztottak szét fiatal bicskei családoknak. Most újabb 100 millió forint került a közalapítvány számlájára, vagyis a program folytatódik.

- Mészáros Lőrinc üzletember önzetlen segítségének és nagyvonalú felajánlásának köszönhetően a tavaly meghirdetett lakásfelújítási és korszerűsítési pályázatot ismét meg fogjuk hirdetni. A vállalkozó a tavaszi támogatás átadási ünnepségen újabb 100 millió forintot ajánlott fel a program folytatására, ami megérkezett az alapítvány számlájára. Hiszem, hogy a hozzájárulások jó helyre kerülnek, és segítenek abban, hogy az érintettek tovább erősítsék településünket – mondta Bálint Istvánné polgármester azt követően, hogy a közalapítvány

számláján megjelent a pénz.

A tervek szerint év vége felé fogják kiírni az újabb pályázati fordulót.

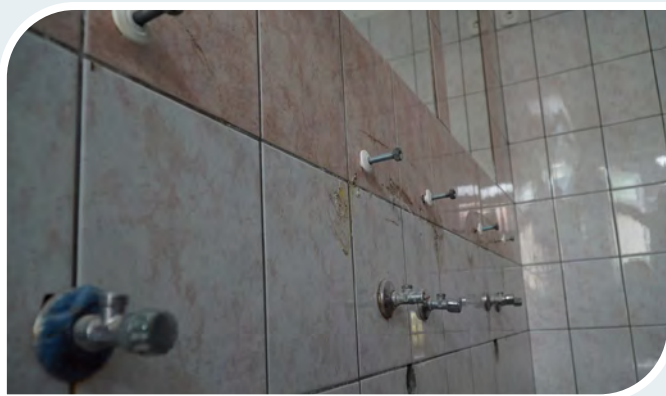

MEGÚJULÓ FÜRDŐ ZÁNKÁN

Lezárult a nyári táborok időszaka, de ez korántsem jelenti azt, hogy elcsendesedett volna Bicske város zánkai tábora. A Bicskei Gazdasági Szervezet munkatársai ugyanis elkezdték a közös fürdőhelyiség teljes felújítását. A részletekről Szabó Attila, a BGSZ vezetője számolt be.

- Talán több is ez, mint sima felújítás, hiszen gyakorlatilag csak az épület falai maradnak, minden más új lesz. A korábbi években rengeteg dugulás volt a szennyvízhálózatban, ezért feltörtük az aljzatbetont és teljesen új csatornarendszert építünk ki. Mivel az épületben a melegvizet kombi gázkazán szolgáltatja, ami képes fűteni is, ezért az eddig hiányzó fűtést kiépítjük. Most volt rá lehetőségünk, hogy szigeteljünk, padlófűtést építsünk ki, aztán betonozunk és végül új padlóburkolatot fektessünk le. Fűtés idáig nem volt a komplexumban,

most már az is lesz, tehát hűvösebb időszakban is lehet majd használni a fürdőt, senki nem fog megfázni. Emellett épített zuhanykabinok készülnek, amelyek esztétikusabbak és könnyebben tisztíthatók, valamint teljesen új szerelvények, WC csészék, piszoárok, mosdókagylók, csaptelepek kerülnek beépítésre. Kívülről is minden megújul: új tetőszerkezetet építünk, amelyet meghosszabbítunk a bejárat fölé, de tervben van a külső homlokzat szigetelése is – sorolta az elvégzendő munkákat Szabó Attila. Elárulta, hogy tervben van a játszóház tetőszerkezetének cseréje, azt is tavasszal szeretnék megvalósítani. Így a következő tábornyitásra, májusra készen lehetnek mindennel.

GÁNT, VÉRTESBOGLÁR ÉS BODMÉR IS BEMUTATKOZOTT

Különleges módon folytatódott a „Járjuk a körbe a járást” című programsorozat a Fiatalok Házában, hiszen három kisebb település mutatkozott be egyszerre. Október 18-án Gánt, Vétesboglár és Bodmér mutatta meg kincseit, értékeit.

Az egybegyűlteket Bálint Istvánné polgármester köszöntötte. Mint elmondta, izgatottan készült, mert szülőfaluja is kiállított.

- Amikor lehetőségem volt a személyigazolvány készítésénél nyilatkozni arról, hogy honnan származom, akkor Vétesboglárt jelöltem meg. Nagyon büszke vagyok rá, hogy az ehhez kapcsolódó dokumentumot is megkaptam. Mindig is azt mondtam, hogy vétesboglári lány vagyok és erről most már papírom is van. Egyébként Bodmér polgármestere, Katona László anyai ágon unokatestvérem, ott is van kötődésem. Aztán itt van Gánt is, amelyet igazán felnőtt korban ismertem meg: városvezetőként sok rendezvényre voltam hivatalos és nagyon megszerettem a települést – fogalmazott Bicske polgármestere.

Bálint Istvánné bejelentette, hogy advent első vasárnapjára meghívják a járás összes települését, mert szeretné, ha a város adventi koszorúján az első gyertyát polgármestertársaival közösen

gyűjtanák meg.

Katona László Bodmér polgármestere következett. Mint mondta, településük Fejér vármegye második legkisebb települése 263 lakossal. A rendszerváltás óta önálló önkormányzat működik a faluban, de hivatalt nem tud fenntartani. Az önkormányzati feladatokat közös hi-

vatali társulásban Felcsút önkormányzatával látják el.

- Nagy örömmel hoztuk el értékeinket a kiállításra. Szerethető és csendes falu a miénk. Szokták úgy is emlegetni, hogy falu a fák alatt. Ugyan kis település, de mégis sokféle tevékenység folyik, több család a környező földeken gazdálkodik,

S vasárnapról vasárnapra nem másról, hanem az Isten szeretetéről szólhatok. Ezért rendkívüli ajándék az Istentől, hogy olyan közösségekben tehetem ezt, mint Gánt, Vértesboglár és Bodmér – fogalmazott a lelkipásztor.

Jókai Erika, Vértesboglár polgármestere közölte, hogy köz-

de található itt jól működő autójavító családi vállalkozás is, és még számtalan egyéb érdekes tevékenység, amire büszkék vagyunk – mondta.

Décsei-Gáspár Barbara alpolgármester adott történeti áttekintést Bodmerről, ahol ma is mindig történik valami. Számos programot valósít meg a közösség, amivel színesítik a helyi életet. A közösség aktívan részt vesz a helyi rendezvények szervezésében, számtalan programot valósít meg az összefogás által.

Gere Gábor József református lelkipásztor azt emelte ki, hogy ő egy személyben Gánt, Vértesboglár és Bodmér református püspöke is, ezért vélhetően a gondviselő Jóisten vezérelte a kiállítás megnyitóra.

- Elsősorban lelkész vagyok és a feladatom elsősorban az, hogy az embereket a Jóistenhez közel vigyem, beszéljek arról, amit az Isten ezért a világeért, bodmériakért, gántiakért, vértesbogláriakért, meg a bicskeiekért tett. Rendkívül hálás vagyok, hogy ezt a feladatot elláthatom.

ségük a Vértes lábánál, mezőgazdasági területekkel körbevett területen fekszik, megnyugtató távolságban a nagyvárosok zajától. Nagyarányú a nyugdíjas korosztály, a gyermekek száma az országos demográfiahoz hasonlóan sajnos csökken, ugyanakkor sok helybeli fiatal költözik vissza szülőfalujába.

- Számos kis közösség működik és mozgatja a mindennapokat Vértesbogláron. Ilyenek például az intézményi közösségek, pedagógusok, szülők, akik számos kulturális program szervezői, valamint az egyházi közösség, a német nemzetiségi táncscsoport és a német nemzetiségi önkormányzat. A kiállításon most a tájházunk egyes darabjait, kiadványait és fotóit láthatják. A tablón a tájház gyermektáborai és iskolai programjai láthatók, amelyek a sváb hagyományok, nyelv és szokások köré épülnek. A vitrinekben kiadványok és a népviseletet bemutató babák láthatók. A fotók a régi élet pillanatait őrzik és a tájházunkendőkiállításának egy darabját is elhoztuk

- árulta el a településvezető.

Zárásként Krausz János, Gánt polgármestere szólt az egybegyűltekhez. Mint elmondta, Gánt különleges hely a vármegyében, a Vértes szívében. Egy falu, ahol a természet, a történelem, az emberi szorgalom összefonódik.

- Száz éve indult a bányászat, a nagyüzemi bauxitbányászat, ami nagyban befolyásolta a település életét és tette ismertté a falu nevét európai szinten is. Ezeket az értékeket próbáljuk bemutatni, bár leginkább saját közegükben, Gánton érvényesülnek igazán – tette hozzá a polgármester.

Gánt megmutatta sváb hagyományait, főként énekeken keresztül, illetve levetítettek egy közel egyórás filmet, amely részletesen bemutatta a települést és annak természeti környezetét.

A VESZÉLY ELSZÁLLÍTVA

Veszélyes hulladékgyűjtést tartott október 4-én, a piactéren a Multigrade Kft. Bár ez egy nem kötelező önkormányzati feladat, Bicske Város Önkormányzata mégis fontosnak tartja, hogy kétfévente lehetőséget biztosítson a bicskei lakosoknak arra, hogy az otthonaikban feleslegessé vált, ám veszélyes hulladékoktól megszabadulhassanak szervezett keretek között. A cég ügyvezető-tulajdonosával, Jéga-Szabó Ferencsel beszélgettünk a helyszínen.

Milyen módon zajlik a gyűjtés?

- Cégünk a MOHU Zrt. megbízásából a lakosság részére elektronikai veszélyes hulladék, illetve egyéb veszélyes hulladékok gyűjtését végzi. A bicskeiek által leadott hulladékok az ide szállított konténerekbe már szelektíven kerülnek be: tévékészülék, különböző háztartási elektronikai, illetve IT-készülékek, illetve gumiabroncsok, hűtők, mosógépek, centrifugák, bojlerok, egyebek. Emellett kollégáink a veszélyes hulladéktároló konténerekben szelektíven gyűjtik a lakosság által leadott oldószert, festéket, ragasztókat, gyantákat, illetve fénycsöveket, szárazelemeket és izzókat.

Mi lesz a sorsa a veszélyes hulladékoknak?

- A már szelektíven összegyűjtött veszélyes hulladékot cégünk szegedi telephelyére szállítjuk, ahol munkatársaink különböző technológiákkal ezeket a hulladékokat feldolgozzák. Egyrészt a MOHU iránymutatásai alapján még jobban szétválogatják, utána kerül hasznosítókhoz, illetve a festékek, oldószerek vagy ártalmatlanításra kerülnek, vagy égetőműbe kerülnek. Kiemelném emellett azt, hogy a begyűjtött gumiabroncs cégünk gumifeldolgozójába kerül, ahol gyakorlatilag gumigranulátumot

készítünk belőle, amelyeket sportpályák és különböző rekortán pályák készítésénél használnak föl.

Hogy látja, mennyire használja ki a lakosság ezt a hulladékleadási lehetőséget?

- 2023 óta gyűjtjük a veszélyes hulladékokat a térségben. Azt látjuk, hogy Bicskén különösen környezettudatos a lakosság. Ezúttal is már reggel 8 órakor hosszú sor állt a gyűjtés helyszínén, úgyhogy a meghirdetett 9 óra helyett 8 órakor elkezdtük a gyűjtést. Nagyjából az öt-századik autónál járunk, és még nincs vége.

ÉJSZAKA A KÖNYVTÁRBAN

24 gyerek, 1 könyvtárvezető, 1 pedagógus meseterapeuta, 1 apuka és Géza bá, valamint 3 könyvtáros és egy tisztaságfelelős részvételével zajlott a könyvtári éjszaka a Nagy Károly Városi Könyvtárban. E vadonatúj kezdeményezés óriási sikert aratott a gyerekek körében.

Október 11-én, 18 órakor kezdődött az izgalmas program. Addigra minden könyvbagoly megérkezett a könyvtárba és a szülők is elhagyták a terepet. A résztvevők első feladata a könyvtári éjszakát jelképező matrica rávasalása volt a pólójukra, pedig többen most vasaltak életükben először. Ezután kezdődött az ismerkedés, amihez segítséget nyújtott a fonalas játék és a társasjátékok. A jó álmokhoz saját álomfogóra is szükség van, amit mindenki saját tervei alapján készítette el. Időközben megérkezett a pizzavacsora, ami nagyon finom és bőséges volt, de jutott mindenkinek a piros varázsitalokból is. Mivel üres gyomorral nem lehet esküt tenni, ezért vacsora után került sor az eskütételre, majd a székfoglalás, ugrálós mulatság következett.

Az este nem csak a könyvtár falain belül, hanem azon

kívül is zajlott: a résztvevők éjszakai túrára indultak a Bicske Szíve Parkba, ahol csillaghullás, csúszópálya, varázslatos csillagos égbolt várta őket. Az épületbe visszatérve egy kosárnyi bagoly és egy levél várta a gyerekeket, akik előzőleg a könyvtár pincéjében egereket gyűjtöttek a könyvtári baglyoknak. Igazi bátorságpróba volt egyesével egérvadászatra menni, de mindenki teljesítette a próbát és végül a baglyok visszaadták a könyvtár kulcsát, így újra a meleg épületben folytathatott a közös könyvtári éjszaka.

Elkezdődött a területfoglalás a gyermekkönyvtárban, matracok, hálósákok kerültek a terem minden zugába. Az öltöző folyosókról a legújabb divat szerinti pizsamákba öltözött fiúk és lányok léptek elő, kezdődhetett a divatbemutató, majd csoportos fogmosás, ráadásként párnacsata és diafilmes esti mese várt a fiatalokra. Alvás előtt a gyerekek lekapcsolták a Holdat, ahogy a kuflik is tették, felvették a hálósipkákat, elhelyezkedett mindenki a saját matracán, hálósákjában és elkezdődött a zseblámpás éjszakai olvasás, miközben mindenki álomba szenderült.

A reggel hamar elérkezett. A Gabi néni által hozott friss kakaós tekercs és pogácsa illatára mindenki felébredt. A pizsamás reggelihez tea is járt, majd érkeztek a szülők, akiknek az ágyazás és az élménybeszámoló meghallgatása jutott osztályrészül. Minden gyermek nagy mosollyal az arcán indult haza, ezzel ért véget a könyvtári éjszaka.

KINEK MIT INTÉZETT A FANTÁZIÁJA

A Csabdin élő Mörk Leonóra volt a Nagy Károly Városi Könyvtár vendége a Bicskei Könyvtári Napok keretében. Az író-nővel Márkó Szidónia, a Betűkör vezetője beszélgetett, a fő téma pedig a nemrégiben megjelent legújabb regénye volt.

Milyen újdonságokkal érkezett Bicskére?

- Most jelent meg az új regényem, amelynek „Táncórák Londonban” a címe. Ahogy megjött a nyomdából, akkor rögtön el is szaladtam egy példánnyal a bicskei könyvtárba, itt hagytam Márkó Szidóniának, hogy el tudja olvasni, különben nem tudtunk volna beszélgetni róla.

A könyvtár sok kötetét kiállította az író-olvasó találkozóra készülve és mindegyiknek nagyon érdekes a borítója. Honnan jönnek ezek a tervek?

- A „Szentjánosfű” című regényem volt az első, amelyiknek Somogyi Péter grafikus tervezte a borítóját. Az egy holland, XVII. századi történet, amihez két borítótervet készített. Az egyik kék-fehér csempe mintás volt, a másik pedig egy virágos dizájn, mivel a Szentjánosfű az az orbáncfűnek a neve. Gyönyörűsége sárga virágokat képzelt el tojáshej színű alapon. Egy darabig hezitáltunk, aztán úgy döntöttünk, hogy legyen a virágos. És aztán a következő könyvem, aminek szintén ő tervezte a borítóját, az a Hellinger-Madonna új, bővített kiadása volt. A tervezés megkezdésekor Schultz Juditnak, a Jaffa Kiadó főszerkesztőjének jutott eszébe, hogy folytassuk a virágos sorozatot. Arra kért, hogy mondjak egy virágot, amit a borítóra lehetne tenni és én a gyűszűvirágot mondtam. Az lett a második, és mivel nekünk is és az olvasóknak is nagyon tetszik a virágos téma,

így azóta minden regényem virágos borítóval jelenik meg. És a legújabb, a „Táncórák Londonban” karácsony előtt játszódik, ezért a piros bogyós Krisztustóvis díszíti. Korábbi regényeim is új, virágos borítót kaptak, úgyhogy egymás mellé téve nagyon szépen mutatnak. Viszont, ha csak a gerincük látszik, akkor a nevem és a könyv címe között mindegyik ott van egy virág, és úgy is jól mutatnak.

Honnan jönnek a témák? Hiszen szinte az összes könyve fantasztikus időutazás is egyben...

- Igen, egyszer egy hasonló találkozáson Szabados Ági kérdezte tőlem, hogy „Ez neked honnan jön?”. Azt találtam válaszolni neki, hogy a fejből. Ezen nagyon nevetett ő is, meg a nézők is. Az egyik kolléganőm ezt úgy fogalmazta meg, hogy „kinek mit intézett a fantáziája”. Úgy látszik, engem a fantáziám a

múltba visz többnyire, és ezért születnek ezek a regények. Nyilván kell hozzá valamilyen kulcsélmény is, ami elindítja ezt a kreatív folyamatot. Amikor az megvan, akkor tényleg elkezdenek pörögni a fejemben a kerek, és akkor megszületik a történet.

Most jött ki a nyomdából a legújabb kötet. Egyébként hogyan telnek a hét-köznapiak?

- Mint minden embernek, nekem is megvan a magam zsúfolt magánélete. Alapvetően újságíró vagyok, tehát újságot írok. Fordító vagyok, elég sok könyvet fordítok. A Jaffa Kiadónak, amelyik a könyveimet is kiadja, szerkeszteni is szoktam. Tehát mondhatom, hogy nem az a probléma, hogy unatkoznék, hanem hogy ezt a sok mindent, hogyan tudom megfelelőképpen elrendezni a mindennapjaimban.

IDŐUTAZÁS PILLANATFELVÉTELEKEN

„A fotográfia időutazás: a pillanat művészete, amivel meg tudjuk állítani az időt, és megállítani az időt egy csoda.” – vallja Kálló Péter kortárs fotóriporter és dokumentumfilm-készítő. Valami hasonlót vall Szűcs Sándor is, akinek „Változó városunk, egy hely, két fotó, egy csipet történet” című fotókiállítása október 9-én nyílt meg a Nagy Károly Városi Könyvtárban.

A tárlatot Bálint Istvánné, Bicske város polgármestere nyitotta meg a Bicskei Könyvtári Napok keretében. Mint hangsúlyozta, a kiállítással megünneplik Bicske gazdag történelmét és folyamatos fejlődését.

– Végig nézve a kiállítás tablói, Bicske egy-egy részlete elevenedik meg a képeken, több helyen olyan dolgokról mesélve, amelyet vélhetően minden ma élő bicskei elfeledett már. Fontos megemlíteni, hogy Szűcs Sándor lelkesen gyűjti ezeket a régi fotókat, amelyek Bicske múltját megmutatják. Hétről hétre, minden vasárnap délelőtt feltölt egy régi fotót közösségi oldalára, majd a nap folyamán később ugyanabból a szögből egy mai fotót. Arra kérek mindenkit, ha lapul a fiók mélyén

vagy a családi fotóalbumban egy-egy fényképük, amely a település múltját rögzítette, osszák meg azokat Sándorral, hogy folytathassa értékmentő munkásságát! Visszatérve a tablókra. Miközben visszarepülünk szeretett városunk múltjába, láthatjuk, milyen nagy vagy kevésbé nagy változások történtek az elmúlt évtizedekben. Szűcs Sándor új fotóin, az ő fényképezőgépének lencséjén keresztül felfedezzük azokat az átalakulásokat, amelyek az idők során formálták városunkat – mutatott rá a polgármester.

Bálint Istvánné megköszönte Szűcs Sándornak Bicske történelmére iránti elkötelezettségét, amellyel igyekszik azt megőrizni az utókor számára és megosztani mindazt, ami fotókon megosztható.

A rendezvényen volt egy másik debütálás is, ugyanis fellépett a bicskei pedagógusokból alakult Acapella Kórus, amelynek első nyilvános fellépése volt a könyvtárban.

SZÜCS SÁNDOR: FOTÓKON KÖTÖM ÖSSZE A MÚLTAT A JELENNEL

A kiállításon a gyűjtemény jelentős része látható?

– Nem, ez csak egy kicsi része. Ez volt az első alkalom, a többi majd ezután lesz bemutatva.

Honnan indult ez az egész?

– A Magyarret Finomöntőde Kft.-nél dolgozom, amelynek elődje a Pajer Művek volt. Érdekelt a cég múltja, ezért feldolgoztam a történetét, amiben Pajer Laci bácsi nagyon sokat segített, hiszen az ő szüleinek a gyára volt. Azt hiszem, Bicskén mindenki ismeri Imeli László helytörténettel kapcsolatos munkásságát, ami engem is motivált, bár én nem képeslapokat gyűjtöttem, hanem korabeli fotókat. Egyébként Lacira most is úgy tekintek, mint a mentoromra. Sokat beszélgetünk, nagyon jó ötletei vannak, sokat segít is. Innen jött az ötlet, hogy Bicske múltját a fényképek alapján fel kellene dolgoznom. Bejöttem a könyvtárba segítséget kérni, mert tudtam, hogy nagyon sok régi fotót adnak le itt, hiszen nem akarják az örökösök megsemmisíteni, hátha valakinek a képek értékesek. Endrédi Szabó Erika könyvtárvezetőtől azt is megtudtam, hogy kevesen tudnak ezekről a fotókról. Ezért felajánlottam, hogy a közösségi médiában elindítanak egy sorozatot a fotók felhasználásával, hogy minél több bicskeihez eljussanak a képek és a város múltjának egy-egy szelete. Így indult el az a munka, aminek az egyik eredménye a kiállítás.

– Elég komoly rajongói kör alakult ki a közösségi oldalon...

– Szerencsére jól fogadták az emberek, sokakat gondolkodóba ejtenek a régi fotók. Szerintem úgy még érdekesebb egy-egy régi fotó, ha mellé tesszük az adott városrészletről a mostanában készült képet. Azt is fontosnak tartom, hogy ne csak a fényképek kerüljenek föl önmagukban, hanem mindig legyen mellettük valami történet, amit részben én tudok, nekem mesélték el, vagy hozzáferek az interneten, esetleg bicskei témájú könyvekben. Elég aktív a bicskei közösség, úgyhogy már most tervezzük a könyvtárral a kiállítás folytatását, hogy minél több fotót bemutathassunk kinyomtatva is.

ÁLMOK ÜVEGEKRE FESTVE

Színesre festett álmaim címmel nyílt meg Sándorné Peterdi Zsófia „Spezsó” üvegfestő kiállítása október 6-án, a Vajda János Technikumban. Az alkotóval beszélgettünk a tárlattal kapcsolatban.

Hogyan kötődik a városhoz, és milyen emlékek fűzik a Vajdához?

- Bicskei lány vagyok. Bicskén születtem, ide jártam óvodába, iskolába, és ebben a gimnáziumban, akkor még gimnázium volt, érettségiztem 1970-ben. Külön érdekesség, hogy akkor kezdtük a gimnáziumi éveket, amikor átadták, vagyis első évfolyama voltunk az új gimnáziumnak, amely mindvégig ide járt. Itt laktak a szüleim, a nagyszüleim, minden rokonom, tősgyökeres bicskei vagyok. És nagyon boldog, hogy itt ál-líthattam ki.

Beszéljünk egy kicsit az alkotásokról, a technikáról!

- Pillanatnyilag az üvegfestéssel foglalkozom. Nagyon szeretem csinálni. Előtte próbálkoztam más technikákkal is, rajzzal, akrilfestéssel, akvarellal, olajfestéssel. Aztán 2017-ben ismertem meg az üvegfestést, mint technikát, és beleszerelmesedtem.

Honnan jönnek a témák?

- Nagyon szeretek csapongani. A témák között mindig van egy-egy, ami megfog, akkor abból lesz egy kisebb sorozat, és aztán jön a következő téma. Soha nem szoktam egy témából egyetlen képet festeni.

Melyik az az alkotás, amelyik legközelebb áll a szívéhez?

- A legeslegelső, amivel kiállításon részt vehettem. Az volt az első olyan kép, amit a nagyközönség is láthattott, méghozzá a Vármező Galériában, Budapesten. Arra nagyon büszke vagyok!

MEGMUTATTÁK A BENNÜK REJLŐ MŰVÉSZT

Magyariné Kiss Ilona több alkalommal bizonyította már, hogy megtalálta az utat a fiatal generációkhoz, méghozzá a művészetén keresztül. Október 18-án erről újfent meggyőződhetünk, amikor HobbiArt rajz és művészeti versenyen, kiállítással egybekötött eredményhirdetésre került sor a Bicskei Kultúrkúriában.

Magyariné Kiss Ilona elmondta, már az előző kiállítás során megfogalmazódott benne, hogy szükséges a gyerekeknek efféle motivációt biztosítani, amit a verseny és a tárlat magával hoz, mert nagyon sok gyereknek megvan a képessége a rajzoláshoz és a festéshez, viszont nincsen önbizalmuk.

- Amikor bejelentettem a tanítványoknak az újabb versenyt, nagyon gyorsan nekiálltak készülni, rajzolni, láthatóan adott nekik egyfajta plusz motivációt, hogy most meg kell mutassák, mit tudnak. Az egész nyarunkat ez tette ki és hiszem, a kiállítás sikerétől még jobban belelkesülnek, és még gyorsabban fognak fejlődni, nem csak a rajzolásban, hanem az önbizalmuk területén, vagy éppen az iskolai tanulmányokban is, hiszen arra is kihat – mutatott rá Magyariné Kiss Ilona.

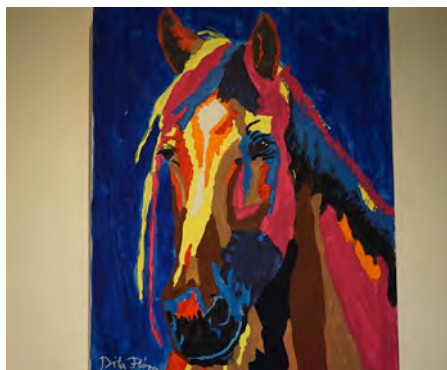
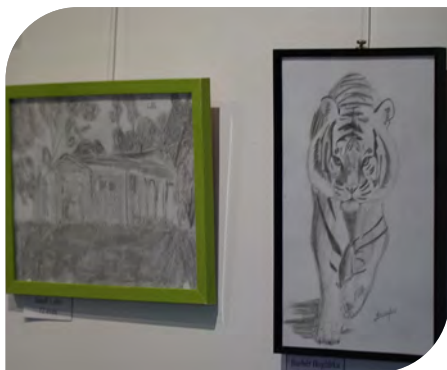
Elárulta, hogy munkásságában nincsen semmi titok, egyszerűen a rajzolás nagyon sok képességnek az összessége. Megjegyezte, hogy fel lehet ismerni a blokkokat a gyerekek viselkedésében vagy a rajzaiban és ezeket kell kompenzálni folyamatosan. Sok gyerek alkalmas erre és vevő rá, együttműködik, sok gyerek ellenáll ennek, illetve meg szeretne felelni akár a szüleiknek, akár a kívüllátnak és nem meri vállalni azokat a témákat, amiket szeretne rajzolni vagy festeni.

- Meg kell mutatnunk nekik, hogyan tudják megmutatni és vállalni magukat, hiszen ez segíti a mindennapjaikat is. Úgyhogy igazandiból ez nem csak a rajzolásról vagy a festésről

szól, hanem az önfejlesztésről, a motivációról. Szerencsére szülő jelez vissza, hogy fél-egy év alatt olyan változásokon megy át a gyermek, ami hihetetlen. Nekem ez az igazi siker – hangsúlyozta Magyariné Kiss Ilona.

A kiállításon 98 kép volt látható és 34 gyereket díjaztak. A legkisebb gyermek 7 éves, a legnagyobb pedig nemrég betöltötte a 18-at, viszont a legtöbben a 11-12 éves korosztályból állítottak ki. Bicske Város Önkormányzata hat gyermek részére ajánlott fel különdíjat.

A kiállítás november végéig tekinthető meg a Kultúrkúriában.

SZÍNEK VÁSZNÁKON

Első közös kiállítása nyílt meg Kósáné Holecz Anna Máriának és Kósa Lászlónak október 9-én a Petőfi Művelődési Központban. A „Színek ígézetében” című tárlatot Móka János pedagógus nyitotta meg. A megnyitó után az alkotókkal készítettünk páros interjút.

Honnan jött a festészet az életükbe?

- **KHAM:** Kiskoromtól egyik kedvenc tantárgyam volt a rajz. Nem igazán festettem akkoriban, inkább rajzoltam, de valahogy mindig ott motoszkált bennem, hogy komolyabban foglalkozzam a festéssel. Amikor ideköltöztünk Bicskére, akkor az volt az első dolgom, hogy kerestem festési lehetőséget. Megnéztem a művelődési ház programjait és megtaláltam Némáné Julika szakkörét. Heti egy alkalommal jártunk hozzá, ott olajjal festettünk, de grafikáztunk is. Emellett még Németh Éva szakköréhez is belátogattam, aki másféle technikákat mutatott, az is nagyon izgalmas volt.

- **KL:** Én többet jártam Évához, a grafikát és az akvarellt nála próbálgattam.

- **KHAM:** Aztán megtaláltuk a csákvári Floriana Festőkört, ahol rácsodálkoztunk olyan festményekre, amik gyönyörűen kidolgozottak voltak. Szekeres Károlynál szerintem nagyon sokat fejlődtünk.

A témák az utcán hevernek?

- **KHAM:** - Inkább azt festjük meg, amibe

beleszeretünk. Tehát vagy egy albumban meglátunk egy szép képet, vagy magunk fotózunk nyaralás alatt és azt festjük meg.

- **KL:** - A Covid-járvány idején sokat voltunk otthon. Akkor egy részletgazdag képbe is bele mertem kezdeni, szeretek minden képrészletet tökéletesen ábrázolni. Jól rajzoltam általános iskolás koromtól kezdve, így nem volt nehéz feleleveníteni ezt a technikát, amihez jött a festés, mert addig festéssel komolyan nem foglalkoztam. A csákvári festőkörben akrillal dolgozunk. Az akrilfestékben nincs káros oldószer, de hamarabb szárad, ez viszont kihívás, mert úgy kell festeni, hogy az később már nehezen változtatható.

Mennyi ideig tart egy-egy kép megfestése?

- **KL:** Akár egy-két hónap is lehet, hiszen hetente egyszer jutunk hozzá a festéshez. Otthon nincs erre időnk. Szinte szégyellném is, hogy amíg a feleségem a házimunkát végzi, addig én pingálok. Úgyhogy heti egy alkalommal Csákváron festünk.

Hány kép maradt otthon?

- **KHAM:** Körülbelül ugyanannyi, amennyi

nyit kiállítottunk. Sajnos a helyszűke miatt ennyi fért el a falakon.

- **KL:** El kellett néhányat engednünk vérző szívvel, és a korai zsenigéket sem hoztuk. Vannak próbálkozásaink, amikor nagy, híres festők képeit másoljuk, azokat sem hoztuk el. Az vigasztal, hogy a már hagyományos nyári csákvári alkotótábor idei képeiből a Floriana Községi Tér adventkor tárlatot rendez, és ott kiállítjuk a legújabb műveinket.

GENERÁCIÓK TALÁLKOZÁSA

A Székesfehérvári Szakképzési Centrum Vajda János Technikuma igyekszik egyre jobban visszatérni a város életének körforgásába, szeretné szorosabbra fűzni kapcsolatát más oktatási intézményekkel. Ennek jegyében október közepén egy különleges rendezvényre invitálták a Csokonai Vitéz Mihály Általános Iskola diákjait. Ez volt a Generációk találkozása.

- Nagyon boldogok vagyunk. Iskolánk a Vigyikán házaspárnak köszönhetően nagyon sok pályázatot megnyert, és pont az ő ötletük volt, hogy kezdjük el a Generációk találkozását az iskolában.

E kezdeményezésnek hála a 11. évfolyam a Csokonai első osztályosait és a nagycsoportos ovisokat látta vendégül itt, az iskolánkban. Voltak természettudományos foglalkozások, barangolás az iskolaépületben és tulipánhagyma ültetés az iskola előtt. A cél az, hogy mostantól az óvodások, az iskolások és a középiskolások folyamatos kapcsolatban legyenek egymással – árulta el Gyuricza Zsuzsanna, a Vajda igazgatója.

Azt is megtudtuk tőle, hogy a technikum a Tesco „Start a jövőért” pályázaton nyert a bicskeiek szavazatainak köszönhetően. A résztvevő intézményeken kívül köszönetet mondott a Szabó Tüzép Kft.-nek, a Bicskei Városi Televíziónak, és Sándor Kingának (Liliána dekor), nélkülük nem tudták volna megvalósítani a Generációk találkozását.

NÉPSZERŰ VOLT A NYÍLT NAP

A Székesfehérvári Szakképzési Centrum Vajda János Technikuma mint minden évben, idén is meghirdette nyílt napját, amelyen különösen sokan vettek részt.

- Amikor beléptem a tornaterembe, szinte teljesen tele volt érdeklődőkkel. Nagyon sokan regisztráltak, így az összes ágazatunkat be tudtuk mutatni a gyerekeknek, a családoknak, a diákoknak, az iskoláknak. A nap folyamán volt kereskedelem ágazati bemutató, gépészet ágazati bemutató, rendészet és közszolgálati bemutató, és bemutattuk az új szakmánkat, ami a 2026-27-es tanévben fog indulni. Bicske városa kereskedelmi és logisztikai központ, ennek köszönhetően nem csak a kereskedelem ágazat lesz majd elérhető az iskolában, hanem a logisztikai technikus ágazat is – közölte Gyuricza Zsuzsanna igazgató.

Az intézményvezető azt is elmondta, hogy a következő tanévtől szépen megújult iskolában kezdenek meg a diákok a tanévet. Teljeskörűen fel lesz újítva az épület: hőszigetelés készül, nyílászárók cseréje, fűtőkorszerűsítés valósul meg, továbbá vadonatúj iskolabútorokkal szerelik fel az intézményt.

EGY NAP A NŐK TESTI ÉS LELKI EGÉSZSÉGE JEGYÉBEN

Női szűrőnapot tartottak a Bicskei Egészségfejlesztési Iroda szervezésében október 4-én, a Petőfi Művelődési Központban. A programot dr. Balogh Gyula, a Bicskei Egészségügyi Központ ügyvezetője nyitotta meg.

- A megelőzés mindennél fontosabb, ráadásul kevesebb vagy semmilyen szenvedéssel nem jár, és alig kerül valami-be. Szemben a betegségek gyógyításával, ami meggyötri a testet, a lelket és anyagiilag is rendkívüli megterhelő. Persze, a legtöbb szűrővizsgálat korosztályfüggő, így a női egészséggel kapcsolatos szűrővizsgálatok is, ezért azt javaslom, hogy mindenki a korosztályának megfelelő megelőző programokat vegye igénybe. Szerencsére a nők egészségtudatosabbak, mint a férfiak. A férfiak első körben hárítják a betegséget, és éppen ezért talán nem is vesznek annyian részt a szűrővizsgálatokban, hogy ne kiderüljön valami, de hát ennél rosszabb hozzáállás nincsen – hangsúlyozta Balogh Gyula.

A rendezvényen résztvevők hallhatták Fodorné Vincze Anna klinikai szakpszichológus előadását a Simonton terápiáról, illetve Módisné Vadon Éva belgyógyász-endokrin szakápoló, nővér az emlődaganat megelőzéséről, illetve önvizsgálatáról tartott előadást.

- Október a mellrák elleni küzdelem hónapja, így természetes volt, hogy az egészségnapot az emlődaganattal küzdő és az azt megelőzni szándékozó hölgyeknek szenteljük. November a férfi egészségé, akkor majd a prosztatarákkal és annak megelőzésével foglalkozunk. Mindkét nemnél kiemelten fontosak a szűrővizsgálatok. Hölgyeknél a mamográfia, vagy emlő ultrahang, ezt két évente minden hölgynek nagyon ajánlott elvégeztetnie. Hasonlóan fontos a tumor-markerszűrés, most a CA15-3-ra fókuszálunk, ami egy olyan fehérje, amely az emlődaganat kialakulásánál a vérben megjelenik és azonnal jelzi, hogy valami probléma van. Természetesen jelezhet gyulladás, esetleg valamilyen hormonális

elváltozást, de sajnos a legtöbb esetben daganatot mutat – magyarázta el Módisné Vadon Éva.

Megemlítette, hogy a tumormarkerek igen drágák, azt nem tudták ingyenessé tenni, ám az emlő tumormarker szűrés így is mindössze 3000 forintba került. Emellett ingyenes vércukormérés, testtömegindex mérés, koleszterinszint mérés, diétás tanácsadás is elérhető volt.

A résztvevők a sok fontos és hasznos szűrővizsgálat mellett segíteni is tudtak. Két fiatal hölgy segítségével gyöngyfűzésre várták őket, az elkészült karkötőket pedig a székesfehérvári kórház onkológiai betegei fogják megkapni.

FÓKUSZBAN A ZENÉSZEK ZENÉSZE

A Bicske Városáért Községi Díjjal kitüntetett Bicske Barátok Egyesületének legutóbbi özszejeövetelén „Haydn a zenészek zenésze” címmel Franz Joseph Haydn osztrák zenészerző életművével és zenéjével ismerkedtek meg a résztvevők.

Az október 19-ei rendezvényen Végh Róbert elnök köszöntötte a Petöfi Múvelődési Központban egybegyűlteket, közük Bálint Istvánné polgármestert és Csörgöl Ákos alpolgármestert. Üdvözölte az orvosokból, gyógyszerészekből álló, 1968 óta létező Semmelweis Kamarazenekart is, amelyet Tardi László Liszt-díjas és Magyar Örökség-díjas karnagy készítette fel a koncertre.

- 42 év nagy idő egyesületünk életében. 1983-ban a Bicske Barátok Körének alapítói nem is gondolták, hogy elképzeleéseiket, terveiket, vágyaikat valakik ilyen sokáig megörzik, sőt tovább fejlesztik, életben tartják. A kezdetekhez képest az utóbbi 25 évben, egyesületté alakulásunk óta kulturális tevékenységünk jelentősen kibővült. Könyvek kiadása szülföldünkről, kötődéseinkről filmek készítése mellett kiállítások, koncertek, előadások szervezése is a mindennapi életünk részévé vált. Mindig igyekszünk színvonalas programokkal szolgálni és a kirándulásainkat is úgy tervezzük, szervezzük, hogy olyan kulturális, történelmi helyszíneket keressünk fel, melyek kapcsolódnak előadásainkhoz. A mostani alkalomra is izgalmas zenei anyagot tervezett Góth Miklós professzor úr, aki 15 éve aktív tagja egyesületünknek, előad és zongoraszólót is játszik. Kitartó kutatómunkával különleges, máshol nem hallható összeállításban igazi zenetörténeti sorozatot alkotott, mellyel idén a 16. alkalom-

mal jelentkezőnk. Ezúttal Haydn életét és korát mutatja be, de szóba kerülnek betegségei, az őt körülvevő szép és nem szép asszonyok, sőt még koponyájának hányattatásai is. Nem csak archív fotók, írárok, megemlékezések és korabeli szokások bemutatásában, hanem Haydn zenéjének segítségével ismerhetjük meg a zenészerzőt, mint embert – mondta el Végh Róbert, aki köszönetét fejezte ki a művészeknek, hiszen mindennapi nehéz munkájuk mellett készültek fel a koncertre.

Góth Miklós orvosprofesszor előadását zenei összeállítás fűszerezte, amelyből ő maga is alaposan kivette a részét.

ADVENTKOR IS KONCERTTEL KÉSZÜLNEK

Mohainé Fejes Ágnes az egyesület titkára a rendezvényt követően tudatta, hogy megtartják szokásos adventi hangversenyüket is, amelyen Szentpéteri Gabriella bicskei kötődésű zongoraművésznő lép fel és jelen lesz Dr. Pavlik Gábor is, aki a zenékről, zenészerzőkről fog szellemes előadásokat tartani.

A titkár jelezte azt is, hogy az egyesület tisztújítása lezajlott, Végh Róbert maradt az elnök, jómagam maradt a titkár és folytatják a megkezdett munkát.

BICKÉTŐL OSAKÁIG - NÉPDALBÓL VILÁGÉLMÉNY

Nem túlzás azt állítani, hogy élete lehetőségéhez jutott Szanyi Bettina népdalénekes, amikor felkérték, hogy Japánban, az oszakai világkiállítás magyar pavilonjában énekeljen és varázsolja el hangjával a látogatókat. A három hónapos álom azonban véget ért, a bicskei hölgy már ismét Magyarországon van, így lehetőségünk nyílt beszélgetni vele.

Honnan jött a lehetőség, hogy az oszakai világkiállítás magyar pavilonjában szerepelhesen ilyen hosszú időn keresztül?

- Egy kedves ismerősöm hívta fel a figyelmemet egy castingra, amelyet a rendkívül híres Recirquel újcirkusz-társulat tett közzé. Külföldi munkavégzéshez kerestek énekesnőket, és előnyt jelentett a népdaléneklésben való jártasság. Akkor még nem tudtam pontosan, miről is van szó, de karácsony után rögtön beadtam a jelentkezésemet. Néhány nap múlva érkezett az e-mail a részletekkel: a világkiállítás immerzív produkciójához kerestek énekesnőt, és három időszak közül lehetett választani, amelyek két-három hónapos elköteleződést jelentettek. Ezt követően behívtak a meghallgatásra, és nem sokkal később megérkezett az örömteli hír: szeretnének velem dolgozni, az egész nyarat Japánban tölthetem.

Hogyan telt a három hónap? Mi volt a napirend, kivel lépett fel, és egyáltalán, miként nézett ki egy-egy fellépés?

- A napirend rendkívül változatosnak bizonyult. Egy-egy napon négy énekesnő váltotta egymást a színpadon – összesen hatan dolgoztunk kint ebben az időszakban. A produkció reggel tíztől este fél kilencig zajlott, és mindig két etapból állt: az elsőben általában hat-szor, a másodikban ötször mutattuk be az immerzív show-t. A látványvilágot lenyűgöző fénytechnika és a Recirquelre jellemző, aprólékosan kidolgozott koreográfia tette felejthetetlenné. A zenei alapot Pál István Szalonna együttese dolgozta fel, erre énekeltünk mi. A gyönyörű jelmezek Zoób Kati divattervező munkáját dicsérik. A fellépések során minden alkalommal teltház várta a produkciót.

Milyen volt a fellépések fogadtatása a japán embereknel és persze más nemzetek képviselőinél?

- A produkciót mindenhol megható nyitottsággal és pozitivitással fogadták. Sokszor láttam könnyes tekinteteket a nézőtérén. A dóm különleges kialakítása nagyban hozzájárult ehhez az intimtáshoz: a székek körben helyezkedtek el, az énekes a középpontban állt, így valóban közvetlen kapcsolat alakulhatott ki közönség és előadó között. Az előadás végén a fények a nézők arcára irányultak – ez a pillanat minden alkalommal különösen megható volt. Csodás érzés volt megtapasztalni, hogy az előadás milyen mély érzéseket vált ki az emberekből. A produkció közös énekléssel zárult, amelybe a közönség is aktívan bekapcsolódott, így a műsor végére valódi közösségi élmény született. Számomra a legkedvesebb pillanatok azok voltak, amikor gyermekek is ültek a nézőtérén, hiszen az ő őszinte lelkesedésük és örömük különösen szívhez szólóvá tette a műsort.

Hogy tetszett a japán kultúra, az ottani életvitel, egyáltalán volt lehetőség kicsit mélyebben megismerkedni Japánnal?

- Nagyon sok lehetőségem nyílt arra, hogy megismerjem Japánt, igyekeztem minden szabadnapot maximálisan kihasználni. A japán kultúra teljes mértékben magával ragadott. A sinto és zen buddhista szentélyek, templomok békéje és nyugalma mindig hatalmas feltöltődést adott – megszámlálni sem tudom, hányat láthattam közülük. Jártam Kiotóban, Narában, Tokióban, Kóbéban, Hirosimában, és természetesen Osakában, ahol laktam. Japánban számomra minden csodás volt. A közlekedés kiforrott és pontos, vonattal vagy metróval szinte bárhová el lehet jutni. Különleges élmény volt a Shinkansenrel, a híres szuperexpresszszel utazni. Az ételek finomak, egészségesek és táplálóak, az éttermekben és az üzletekben is kizárólag minőségi alapanyagokkal találkoztam. A gasztronómia változatosága – a sushi frissessége, a ramen laktató ízvilága vagy a különleges édes-ségek – minden alkalommal lenyűgözött. Ami talán a legmélyebb hatást

gyakorolta rám, az az emberek viselkedése volt. A japán társadalmat hatalmas odafigyelés, empátia és alázat jellemzi. A vonatokon például tilos telefonálni, hangosan beszélgetni, és az utcán enni sem szokás. Mindenki megbecsüli a munkáját, bármilyen feladatot is végez, mindig százszázalékos teljesítményre törekszik. Az emberek csendesek, fegyelmezettek és szerények. Nagyon fontos számukra a tisztaság és a rend: az utcák makulátlanok, és a lakosság is felelősen ügyel a környezetére. A mindennapokat átjárja a természet tisztelete is – a gondosan ápolt japán kertek egyszerre nyújtanak esztétikai élményt és lelki békét. Emellett a tradíciók és a modernitás különleges harmóniában élnek egymás mellett: a legmodernebb városkép közepén is ott állhat egy több százéves szentély, ami különösen lenyűgöző számomra.

Mi volt a legnagyobb hatással Önre?

- A legmélyebb hatással rám az emberek viselkedése és a szentélyek nyugalma mellett az volt, hogy minden egyes hely, amit újdonságként láttam, szinte sokként ért. Szerencsésnek érzem magam, mert bár még a húszas éveimben járok, már számos országban megfordultam – legtöbbször koncertezés miatt. Mégis, ezt a fajta intenzív, szinte sokkos élményt, amikor egy történelmi hely vagy szentély könnyekig ható érzéseket vált ki, korábban ilyen formában alig tapasztaltam. Narában a Great Buddha, Osakában a várkastély, vagy a Shi-tennoji szentély első pillantása olyan különös nyugalmat és belső békét ébresztett bennem, amit előtte és azóta sem éreztem hasonló mélységben. Különös hatást gyakorolt rám a Hirosimai dóm, ahová az atombomba csapódott, de talán a legnehezebb az atombomba múzeum megtekintése volt, amely lelkileg is megterhelte és mélyen elgondolkodtatott a történelem kegyetlenségéről és az emberi élet értékéről. Ugyanakkor Kiotóban mindig perspektívát és inspirációt találtam: bármikor visszatértem, a város történelmi utcái, templomai és kertjei teljes érzelmi telítettséggel töltöttek fel, és egyfajta belső harmóniát adtak, amit nehéz szavakba önteni. A legelső alkalommal meglátogattam a gésa múzeumot, ahol autentikus gésatáncot láthattam, japán népzene. Ekkor

találkoztam közvetlenül először egy japán népi hangszerrel – a shamisennel. A hangszer hangja annyira magával ragadott, hogy vásároltam is egyet később – a tokiói látogatásom során egy rendkívül kedves (világhírű) shamisen készítő úrtól. Japán számomra egyszerre inspiráló, megnyugtató és lenyűgöző – olyan hely, ahol minden sarkon új élmény, új érzés vár, és ahol a kultúra, a történelem és az emberi figyelmesség harmóniája igazán átélhető.

Mik a tervei a hazaérkezést követően?

- A három hónap intenzív előadóművészeti munka után most egy csendesebb, nyugodtabb időszakot képezek el. Szívesen térek vissza a tanításba, feltöltődve a rengeteg élménnyel, és egy kisimult, megújult személyiséggel. Hazatérésem után szeptember végén volt az esküvőm, amely teljesen lekötötte a figyelmemet. Külön köszönetet szeretnék mondani a férjemnek, aki rendkívül támogató társ volt a három hónap külön töltött időszakában – szerencsére meglátogatott engem, így könnyebb volt átvészelnem a távolságot. A tanítás mellett természetesen a színpadot sem hagyom teljesen háttérbe szorulni. Több koncertet tervezek a későbbiekben a lengyel-magyar zenekarral, amellyel tavaly adtuk ki első lemezünket, valamint egy szólólemez elkészítése is a rövidtávú terveim között szerepel. Emellett nyitott vagyok új zenei és előadóművészeti projektekre, és szeretném továbbra is ötvözni a hagyományos népzenei elemeket a kortárs előadóművészet különböző formáival. Ez az időszak számomra nemcsak szakmai kihívást jelent, hanem lehetőséget is arra, hogy a tanításban, a zenében és a közönséggel való kapcsolatteremtésben egyaránt fejlődjek és inspirálódjak.

A BOR NEM EGYENLŐ AZ ALKOHOLLAL

Az ősz sok minden mellett az újbor időszaka is, amikor a szőlőszemekből must, majd bor lesz. Éppen ezért volt igazán időszerű a Nők Háza - nem csak nőknek szóló - legújabb, októberi programja, ahol Nyúlné Dr. Pühra Beáta, a 2021-es év Bortermelői-díj nyertese, a tőki Nyakas Pincészet főborásza tartott előadást a Szőlő csodái címmel.

- Milliós kérdés fogalmazódhat meg az emberekben a szőlővel és a borral kapcsolatban, így biztosan mindig tud nekik újat mondani...
- Érdekes, mert éppen azon gondolkoztam az előadásra készülve, vajon mit tudok mondani azoknak, akik biztosan már ezerszer hallották a borkészítés rejtelseit és talán unják is már. Ezért azt gondoltam, hogy a mindennapok kihívásairól beszélek, mert azokból van bőven. És a legfontosabb a mostani időszakban, hogy arról beszéljek: a bor nem egyenlő az alkohollal. Sokan mindig csak egy nagybetűs A-t látnak a borban, ezért minél több embernél megpróbálom elérni, hogy a borra ne úgy tekintsenek, mint az alkohol. Persze, tudom, van benne alkohol, de azért sok-sok más is. Ezért hoztam egy új bort, s azon keresztül igyekeztem bizonyítani, hogy a bornak igenis nagyon sok más értékes tulajdonsága van. Mindamellet, hogy a kultúránk és az

örökségünk része. Azt remélem, hogy a program végén mindenki a bor szeretetét és élvezetét vitte magával.

- Mi zajlik most a pincészetben, milyen munkafolyamatokon vannak túl?
- Nemrég fejeztük be a szüretet. A laikusok ilyenkor azt gondolják, hogy akkor most hátra dőlünk és várjuk, amíg a szőlőből bor lesz. Sajnos nem tudunk hátra dőlni, mert ilyenkor jön a munkafolyamat legfontosabb része. Van egy csomó erjedő tételünk, azok kiemelt figyelmet igényelnek. Aztán az az idei év az aszály miatt nagyon nehéz volt az etyek-budai borvidéken, ezért azt is figyelembe kell vennünk, milyen fajtákból mekkora mennyiségünk van. Ez határozza meg például, hogy tudunk-e idén cuvée-t készíteni. Aztán a palackozás is megy már, és készülünk novemberre, az újbor ünnepére. Ugyanis a legszebb állapotában szeretnénk bemutatni újborainkat az érdeklődőknek.

KÖSZI A SZÜNIDEI SEGÍTSÉGET!

Manapság már nem csak a nyári és a tavaszi szünetben okoz gondot a szülőknek az óvodás és iskolás gyerekek felügyelete, hanem az őszi szünetben is, amely idén 11 naposra nyúlt. Ebben a helyzetben igyekezett segítséget nyújtani a Petőfi Művelődési Központ október 27-31. között, elindítva a Napközi programot.

A 6-12 éves gyerekeket a művelődési ház munkatársai várták a Fiatalok Házában, hogy színes, izgalmas elfoglaltságokat kínáljanak nekik, amíg a szülők dolgoznak. A programok között volt mindenféle kreatív program a festéstől kezdve a ragasztáson át a mesefilmek zenéinek felismeréséig. A fiatalok rajzoltak tökfarmot, hajtogattak rókát, festettek levelet a tenyerük segítségével, amelyeket aztán kiállítás keretében közszemlére is tettek. A napirendből természetesen nem maradhatott ki a meseolvasás sem, hiszen a varázslatos mesél világa volt a Napközi központi témája.

JOHANN SEBASTIAN BACH ÚTJÁN JÁRNAK

A szentmiséket és istentiszteleteket a plébánosok vagy a lelkészek tartják, ám megkerülhetetlen szerep jut a kántoroknak is, aki orgonajátékukkal, énekükkel teszik még meghittebbé, teljesebbé a templomi alkalmakat és ünnepeket. Sorozatunkban őket szeretnénk bemutatni. Elsőként a Szentháromság római katolikus templom kántorait, Balla Gábornét és Herwerth Júliát kérdeztük az orgonasípok árnyékában.

Milyen út vezetett odáig, hogy kántorok legyenek?

- **Herwerth Júlia:** Kiskorom óta zenélek. A Prelúdiumban kezdtem zongorázni, majd Pestre kerültem gimnáziumba, ahol másik zeneiskolában folytattam a zongorát, illetve elkezdtem csembalózni is. 2022-ben kezdtem el orgonálni, ezzel egy nagy álmom teljesült, mert már nagyon régóta szerettem volna orgonán játszani. Újpestre járok, Tóka Ágoston a tanárom. Igazából mindent, ami az orgonajátékkal kapcsolatos, azt tőle tudom, ő adta át a tudását. A kántorság mindig is érdekelt, de annyira távolinak tűnt, hogy misén orgonáljak, hogy nem is foglalkoztam vele. Szoktam ide járni gyakorolni, ám akkor csak egymagam voltam meg az orgona. Aztán egyszer Gergely atya

odajött hozzám és megkérdezte, hogy nem szeretnék-e misén is orgonálni. Ugyan kántorképzőbe nem jártam, de amit az orgonáról és a liturgiáról tudni kell, azt az orgonatanáromtól, valamint az internetről megszereztem, illetve az énektanárom egy félórás telefonbeszélgetésben gyorstalpalót tartott, így aztán igent mondtam. Nyilván az is segített, hogy kiskorom óta járok misére, szóval azért nem volt teljesen ismeretlen a számomra, hogy mi történik egy templomban. Aztán 2023-ban, 17 évesen, egy júliusi csütörtökön kezdtem meg a pályafutásomat. Eleinte csak hétköznapi miséken játszottam, aztán fokozatosan elkezdtem szombatokon is orgonálni, majd vasárnaponként is. Vannak már apró mérföldköveim, volt két karácsonyi misém, több hajnali rorátém, azokat például nagyon élvezem. A legemlékezetesebb alkalom az volt, amikor

püspök atyával szolgálhattam: bérmlással együtt volt a templomkert és az oltár átadója.

- **Balla Gáborné:** Általános iskolás koromban először hegedültem, aztán zongoráztam is 4 évet, de mindkettőt abbahagytam. A gimnáziumban gitároztam... Ezt anyaként is folytattam, gitáros miséket is kísértem. Zongorázni 4 éve kezdtem újra, hogy édesapámnak el tudjak játszani egy darabot, amit az édesanyám játszott valaha. Kaposi Gergelyt kértem meg, hogy tanítson. Abban az időben Karcsi bácsi (Illés Károly) - nekem a nagybetűs Kántor - már ritkábban jött, így adódott, hogy ezt a hiányt betöltsük. Gergely bátorított ebben. Még abban az évben advent előtt orgonálhattam egy misén. Bona atya akkor ajánlotta, hogy az összes roráté szentmisén játsszak. Végig vittem ezt az időszakot, aztán már minden szombaton én voltam a kántor. Azért, hogy ha már csinálom, akkor csináljam jobban, beiratkoztam kántorképzőre, amit talay sikeresen be is fejeztem.

Hogyan oszlik el a munka kettejük között?

- **HJ:** Abban maradtam Gergely atyával, hogy havonta két szombat és két vasárnap az enyém, a maradék Bori nénié, illetve az esküvők, temetések jutnak még neki. Havi egyszer van gitáros mise, akkor nem szolgálunk.

A repertoár mennyire kötött, mennyire szabaddon választott?

- **HJ:** Mi itt Bicskén a Szent vagy, Uram énekeit énekeljük leginkább, ezek vannak benne a Hozsannában is. Miseénekeket bevonulásra, utána áldozási énekeket, a végére pedig Jézusos vagy Máriás énekeket szoktunk használni. Az állandó részeknél Bori néni általában a gregorián ordináriumot játssza, én a Szigeti-félét, de legutóbb például Werner Alajos Mercedes-miséjét játszottam.

- **BG:** Én mise előtt mindig megnézem, hogy mi a következő olvasmány és ahhoz próbálok éneket keresni.

Van-e olyan tétel vagy olyan zenemű, amit szívesen eljátszanának?

- **BG:** Nem vágyok koncertet adni. Sose leszek orgonaművész, én csak egy hiánypótló vagyok, meg aztán a jövő sem az enyém. Igazából most a helyemen érzem magam. Művészi szintre nem fogok eljutni, talán a mennyországban, ahol Bachhal még egy kicsit gyakorlunk. Van viszont egy kis kórusunk, ami az én álmom volt. Remélem, hogy lesznek még többen és férfihangokat is erősen várunk.

- **HJ:** Elég sok darab van, amit el szeretnék játszani, de nem török orgonaművészi babérokra. Én például Bach: c-moll passacaglia-ja miatt kezdtem el lényegében orgonálni. Nagyon nagy kedvencem, de még sok év, mire azt el tu-

dom játszani. Sajnos azt ezen az orgonán nem is tudnám interpretálni, mert vannak korlátai. Egyrészt néhány hang hiányzik, illetve hamisak a sípsorok is, másrészt egyszerűen nem olyan nagy az orgona hangterjedelme.

- **BG:** Tudomásom szerint ez az ország második legidősebb orgonája. Valóban ráérne egy alapos felújítás...

Egyébként az atyák adnak instrukciókat vagy teljesen Önökre bízzák a zenei részeket?

- **BG:** Adnak instrukciót, legalábbis nekem adtak. Egy idő után Gergely atya kérte, hogy a Szigeti misét is tanuljam meg, most már azt is játszom.

Mivel foglalkoznak, amikor nem a templomban szolgálnak?

- **HJ:** A Zeneakadémián vagyok elsőéves hallgató, muzikológia (zenetudomány) szakon. Két évig készültem erre, szóval nagyon örülök, hogy sikerült bejutnom. Mellette, ahogy már említettem, csemlalózm és orgonálok zeneiskolában.

- **BG:** Van egy vállalkozásom, a Szemvidító Kézműves- műhely és Ajándéküzlet. Viszont elsősorban szülő vagyok és nagymama: van hét gyerekem és 14 unokám.

IN MEMORIAM FENYVESI ENDRE

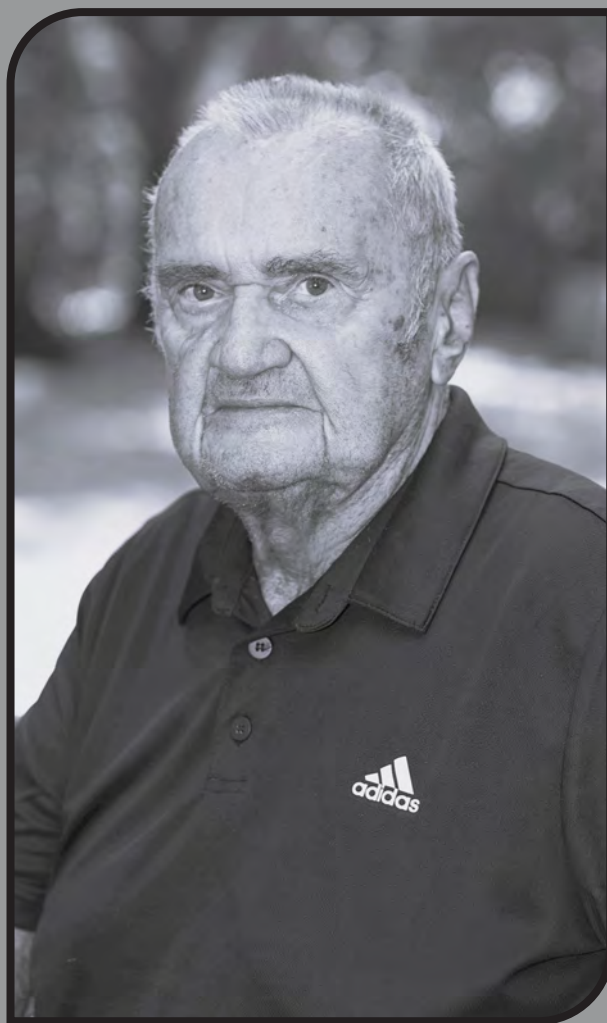
Életének 85. évében, november 2-án elhunyt Fenyvesi Endre, az I. Sz. Általános Iskola nyugalmazott igazgatója.

Fenyvesi Endre 1941. május 25-én született Kasán egy háromgyermekes felvidéki család legidősebb gyermekeként. Édesapja jegyző volt, ezért a háború utáni időszakban faluról falura vándoroltak, az általános iskolát 8-9 helyen járta ki. Végül az anyaországba kerültek, a 40-es évek végén pedig magyarosították a családnevüket, így lettek Furin helyett Fenyvesi.

Sátoraljaújhelyen járt gimnáziumba, ahol magas szinten futballozott, atletizált. Érettségi után elment vasutasnak, két év alatt minden vizsgát letett, pedig az álma a pedagógusi pálya volt, amely teljesült is. A Testnevelési Főiskolára a sorakatonaság idején felvételizett, és már a főiskola első évében képesítés nélküli tanárként dolgozott Alsóvadászon. Egy év után Encsre került, ahol megismerte későbbi feleségét, Évát, akivel aztán 55 évig éltek boldog házasságban. A borso-di településen kézilabda pályát épített, csapatot szervezett, s fél év múlva megnyerte velük a járási bajnokságot, ám elismerést nem kaphatott. Egy szakfelügyelő javaslatára Vértesacsára költöztek. Ott is kézilabdapályát épített, a következő évben pedig lányaival Bicskén megnyerte a megyei kézilabda bajnokságot. Öt évet töltöttek ott, majd 1973-ban a Bicskei Járási Hivatalnál lett a művelődési osztály vezetője. 1986. július 1-től egészen 2002-es nyugdíjba vonulásáig az I. Sz. Általános Iskola igazgatója volt.

A Bicskei Újságnak 80. születésnapján így nyilatkozott pedagógusi pályájáról: „Az a hitvallásom, hogy szeresd a gyerekeket és tegyél meg mindent annak érdekében, hogy jól érezzék magukat. Sohasem a főnökük voltam, hanem a partnerek, segítettem őket a fejlődésben. Előttem nem voltak megoldhatatlan feladatok, a diákok érdekében bármire képes voltam és ezt a tanítványaim értékelték.”

Szabadidejében kerékpáros túrákat szervezett a gyerekeknek, létrehozta a városi kispályás futball bajnokságot, s hathatósan segítette a bicskei teniszélet beindítását. Egyéni teljesítményei közül kiemelkedő a maratoni táv lefutása, illetve a 100

km-es túra kerékpárverseny első helyezése. Fontos volt számára a gyerekek nyári táboroztatása Zánkán, sokat segítette a tábor fejlesztését és működtetését.

Halálával Bicske város egyik emblemikus alakját veszítette el. Fenyvesi Endrét Bicske Város Önkormányzata saját halottjává nyilvánította.

Nyugodjék békében, Endre bácsi!

FELHÍVÁS

A bicskei református temetőt üzemeltető Iharos Kft. felhívja a temető látogatók figyelmét, hogy a temetőben 2000.- ben, vagy azelőtt megváltott sírhelyek megváltási ideje lejárt.

Kérjük a lejárt sírhelyek felett rendelkezési joggal bírót, hogy az újra megváltás vagy egyeztetés ügyében keressék fel a temető üzemeltetőjét.

Aki a lejárt sírhelyet nem kívánja újra megváltani, a sírhely feletti rendelkezés jogáról írásban kéretik lemondani.

2060 Bicske, Prohászka Ottokár u. 17.

telefon, fax: 06 22/ 350 860

e-mail: Iharoskft.bicske@gmail.com

A megváltatlan sírhelyeket a temető üzemeltetője jogosult felszámolni.

*Szarka Miklós
területi vezető*

Recept

SPENÓTOS CSIRKECOMB MÉZES SÜTŐTÖKKEL

Hozzávalók 4 személyre:

- 4 egész csirkecomb
- só, őrölt szerecsendió
- olaj
- 1 fej vörshagyma
- 1 gerezd fokhagyma
- 10 dkg leveles spenót
- 3 dl főzőtejszín
- 1 teáskanál étkezési keményítő
- 80 dkg sütőtök (pucolt mennyiség)
- 1-2 teáskanál méz

1. A tököket megpucoljuk, a magját kivadjuk. Cikkekre vágjuk, sütőpapírral bélelt sütőtepsibe helyezünk, sózzuk, a mézzel megkenjük. Kevés olajjal meglocsoljuk és 180 °C-os sütőben puhára sütjük.

2. A csirkecombot kicsontozzuk, 3 részre vágjuk, besózzuk. Egy magas falú serpenyőben kevés olajon elősütjük a combfilét, majd hozzáadjuk a finomra vágott vörshagymát. Amikor a hagyma enyhén megpirult, felöntjük kb. 1dl vízzel, kissé elfőzzük a levét, majd beletesszük a zúzott fokhagymát.

3. Rádobjuk a spenótleveleket, belekeverjük a tejszínt, szerecsendióval ízesítjük. Összeforraljuk, majd kevés vízzel kikevert keményítőt hozzáöntjük, besűrítjük vele. A sült tökökkel tálaljuk.

Közérdekű információk

Hivatalok

Országgyűlési képviselő
Tessely Zoltán országgyűlési képviselő fogadóórája:
előzetes bejelentkezés alapján.
T.: 06-20/499-9623

Bicskei Egységes Művelődési Központ és Könyvtár
Petőfi Sándor Művelődési Központ
Bicske, Kossuth tér 20.
T.: 22/951-299; 06-20/430-7770

Nagy Károly Városi Könyvtár
Bicske, Kisfaludy u. 29.
T.: 22/565-115

Bicske Város Önkormányzata és Polgármesteri Hivatala:
2060 Bicske, Hősök tere 4.
Tel.: 06/22 565 464

Gazdasági és szociális intézmények

Egyesített Családsegítő és Gondozási Központ – Kapcsolat Központ
A székhely címe: 2060 Bicske, Ady E. u. 1.
Telefon: +36 22 412 367

Szakmai Egységek és elérhetőségeik:

Bölcsődei Szakmai Egység:
A telephely címe: 2060 Bicske, Ady E. u. 17.
telefon: 22/950-324

Család- és Gyermekjóléti Szolgálat Szakmai Egység:

A telephely címe: 2060 Bicske, Ady E. u. 1.
telefon: 22/412-367

Család- és Gyermekjóléti Központ Szakmai Egység:
A telephely címe: 2060 Bicske, Ady E. u. 2.
telefon: 22/952-791

Gondozási Központ Szakmai Egység:
A telephely címe: 2060 Bicske, Szent István u. 124.
telefon: 22/950-175

Védőnői Szakmai Egység:
A telephely címe: 2060 Bicske, Kossuth tér 17.
- iskolavédőnői ellátás

Pedagógiai Szakszolgálat
2060 Bicske, Kisfaludy u. 50.
T.: +36 22 350-948
Nytíva tartás: H-P 8-16

Bicskei Gazdasági Szervezet
Bicske, Kossuth u. 60-62.
T.: 22/565-285

Új Esély Központ Bicske
Bicske, Aradi vértanúk u. 18.
T.: +36 70 668 5165
Nytíva tartás: minden nap 7:00-19:30

Egészségügy

Bicskei Egészségügyi Központ
Bicske, Kossuth tér 17.
T.: 22/567-520
Hétfőtől péntekig: 7 órától
rendelési időtől függően

Egészségfejlesztési Iroda
Bicske, Kossuth utca 15.
T.: 22-419-666
H-P: 8:00-16:00

Orvosi ügyelet
Bicske, Kossuth tér 17.
Hétfőtől-péntekig: 16-22 óráig.
Szombat-vasárnap és ünnepnapokon: 8-14 óráig.

A lakáson történő ellátási igényt a 1830-as hívószámon lehet bejelenteni.

Aranyas Gyógyszertár
Bicske, Kossuth tér 15.
T.: 22/565-093
Hétfőtől Péntekig: 8-18
Szombaton: 8-12

Duna Gyógyszertár
Bicske, Csabdi út 4.
T.: 22/565-136
Hétfőtől szombatig: 9-20
Vasárnap: 9-19

Oroszlán Patika
Bicske, Kossuth tér 10.
T.: 22/350-775
Hétfőtől péntekig: 8-18
Szombaton: 8-12

Posta
Bicske, Kossuth tér 4.
T.: 22/350-872
Hétfő, kedd, csütörtök, péntek: 8-17
Szerda: 8-18, Szombat: 8-11

Gyepmesteri feladatok
Tuncsik József: 20/972-8231
Kincses Imre: 70/626-7378

ANYAKÖNYVI HÍREK

Az alábbi párok járultak hozzá, hogy értesüljön Bicske lakossága a bicskei anyakönyvvezető előtt 2025. október hónapban megkötött házasságokról: **Fenyvesi Ferenc és Bencsik Anna (10.30.).**

Sok boldogságot kívánunk!

A Fejér Vármegyei Szent György Egyetemi Oktató Kórház szerint 2025. szeptember és október hónapban született gyermekek: **Marádics László (09.19.), Greznár Lia (09.29.), Radócz Sarolta (10.05.), Magyar Maja (10.10.), Vincze Olívia (10.21.), Cserhádi-Nyerges Jázmin (10.29.).**

Jó egészséget kívánunk!

IMPRESSZUM

Bicskei Újság, a Bicskei Önkormányzat hivatalos, ingyenes lapja, megjelenik havonta 4050 példányban. Nyilvántartásba véve a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság által a CE/4347-3/2013. számon. Kiadja: Bicske Város Önkormányzata. Olvasószerkesztő: Benedek Eszter.
Fotók: Adravec Tamás, Takács József, Ivanics Imre, Páli Zoltán. Nyomdai előkészítés és nyomda: GOLDBOX Nyomdaipari Kft.
Hirdetésfelvétel, kéziratleadás: 22-565-464., benedek.eszter@bicske.hu